

«Una experiència així fa sentir la fragilitat de l'existència humana»

Cinto Busquet ha viscut disset anys al Japó

Redacció

Mn. Cinto Busquet i Paredes (Girona, 1961), capellà i escriptor i secretari particular de l'arquebisbe d'Urgell Joan Enric Vives, ha passat 17 anys de la seva vida al Japó: dotze anys a Tòquio i cinc anys a Nagasaki. Molt compromès en el diàleg interreligiós i en la tasca evangelitzadora en aquell país, la seva tesi doctoral versa, precisament, sobre teologia de les religions. En aquesta hora tràgica per a aquell país per ell tan estimat, que ha viscut el terratrèmol, el tsunami i l'amenaça nuclear, respon les preguntes del nostre setmanari del qual és col·laborador habitual.

Quina és la seva màxima preocupació sobre el Japó en aquest moment?

Lògicament, les repercussions del terratrèmol i del tsunami sobre la central nuclear de Fukushima. Les morts i la destrucció ocasionades per aquests dos fenòmens naturals ja són en elles mateixes una desgràcia catastròfica per al país, però els possibles efectes a curt i a llarg termini d'una radiació nuclear a gran escala han augmentat exponencialment la gravetat de la situació.

En un país tecnològicament tan avançat, s'havien previst les conseqüències d'un sisme sobre els reactors nuclears?

Segons un dels molts documents diplomàtics que Wikileaks va fer públics l'any passat, l'Organisme Internacional de l'Energia Atòmica (OIEA) va advertir al Govern japonès, ara fa uns dos anys, que un sisme de gran magnitud podria provocar greus anomalies i que els programes nipons de desenvolupament nuclear no estaven exempts de perills en situacions límit que poguessin sorgir. Una emergència catastròfica d'aquesta mena en altres llocs del planeta probablement hauria tingut resultats pitjors, però certament ha desbordat també la gran capacitat japonesa de preveure i de reaccionar en aquestes circumstàncies.

El poble japonès estava preparat per afrontar una catàstrofe d'aquestes dimensions?

La dignitat i l'interesa que han demostrat els japonesos durant aquests dies han impressionat el món sencer. La gran lliçó de civisme que estan donant és una expressió del seu caràcter noble i solidari, forjat al llarg dels segles. Tot i l'estat d'alarma i la situació crítica que han hagut d'afrontar, no s'han deixat portar per alarmismes, gràcies a la seva proverbial capacitat d'acceptar resignadament allò que toca viure a cada moment, per més dramàtic que pugui ser, amb un gran sentit de responsabilitat envers la societat en el seu conjunt. Des de l'antiguitat, han hagut d'afrontar calamitats naturals d'aquest tipus, i han après a superar grans dificultats anteposant els interessos col·lectius als interessos personals. En aquest sentit, és digne de destacar la iniciativa, per part de moltes famílies de les zones que no han estat colpides pel desastre, d'acollir a casa, per tot el temps que calgui i de manera completament desinteressada,

persones i famílies provinents de les regions sinistrades.

El pare Arrupe en el seu famós llibre *Ese Japón increíble* va donar a Occident una visió interessant i propera de l'ànima japonesa. És encara l'imperi del sol naixent un gran desconegut per a molts?

Pedro Arrupe va viure al Japó des del 1938 fins al 1965, any en què fou escollit superior general dels jesuïtes. Va viure en primera persona el bombardeig atòmic d'Hiroshima i, per la seva gran capacitat intel·lectual i espiritual, va saber copsar i transmetre l'ànima del poble japonès. Des d'aleshores, tanmateix, múltiples factors han facilitat una coneixença recíproca més gran entre les diverses àrees culturals del nostre planeta, i podem dir que ara tots ens coneixem millor els uns als altres. És necessari, però, que la nostra coneixença no s'aturi en una enfarinada superficial. Això crec que també és aplicable al cas del Japó. Cal estar molt atents per entendre correctament els paràmetres de la cultura i de la mentalitat japoneses.

L'emperador del Japó ha dit públicament que pregaria pel seu poble. Quina és la seva confessió religiosa i què representa per al ciutadà japonès la pregària del seu emperador?

L'emperador representa la tradició xintoista, és a dir, la religiositat tradicional japonesa, que accentua el caràcter sacre de la natura en la qual la vida humana s'ha d'inserir de manera harmònica. Des del segle VI, amb l'arribada del budisme al Japó, els ritus i les creences xintoistes han conviscut amb les pràctiques i el pensament budistes en la societat japonesa, i ambdues religions han configurat el sentiment religiós japonès. La major part dels japonesos no s'identifiquen amb una institució religiosa i posseeixen un sentit religiós més aviat vague; podríem definir-los, culturalment, com a xintoistes i budistes alhora. L'emperador és, com el defineix la Constitució japonesa actual, «el símbol de la nació», i representa també la «sacralitat» de la seva història i del seu projecte col·lectiu com a poble. La pregària, en el context xintoista/budista ja-

ponès, no va adreçada a un Déu personal i provident, com és el cas de la pregària cristiana; es tracta més aviat d'un desig sincer que les coses evolucionin a fi de bé, tot esperant que les diverses «forces espirituals» que actuen en el món coo-

perin positivament a favor nostre.

Hi haurà un abans i un després del tsunami? En quin sentit?

Crec que sí, i no tan sols des del punt de vista pràctic en allò que fa referència a les millors mesures preventives que es prendran al Japó i arreu per a casos similars. Una experiència així ha fet sentir radicalment moltes persones la fragilitat de l'existència humana i de la mateixa societat, i això farà pensar i reflexionar més seriosament sobre el sentit profund de la vida.

En un món globalitzat com el nostre, com afectarà els altres continents aquesta terrible desgràcia?

Serà un cop fort per a l'economia del país i, de retruc, per a l'economia d'altres països. D'altra banda, com ja s'està veient, un efecte positiu serà el d'augmentar arreu del món la seguretat en la gestió i en l'ús de l'energia nuclear; al mateix temps, es fa més evident la necessitat de promoure energies alternatives i de no malbaratar els recursos.

Personalment com l'han marcat els seus llargs anys d'estada al Japó?

M'han enriquit en molts sentits. M'han fet obrir a sensibilitats i concepcions del món diferents de la meua i m'han ajudat, per tant, a eixamplar el cor i també la ment. Crec que m'han fet més humil i més pacient. Al mateix temps, m'han confirmat que la bona nova de l'Evangelí és l'anunci que dona ple sentit a l'existència de tota persona, sigui d'on sigui.

EL SANTUARI DEL MIRACLE CASA D'ESPIRITUALITAT

... per experimentar un Miracle diferent

PROGRAMA ACTIVITATS 2011

1-3 abril	Aprendre a dir Adéu (I) Per encarar el repte d'una pèrdua Tònia Cortadellas, metgessa
1-3 abril	Els àngels del Miracle Voreja el propi àngel Amics dels àngels de Barcelona
8-10 abril	Vorejant l'ànima humana Bíblia i Psicologia La força dels mites antics Toni Pou – Ramon Ribera, monjos
16-24 abril	A l'espera de la nova Pasqua La creu/resurrecció, icona del nostre procés personal Toni Pou – Ramon Ribera, monjos (activitats a la carta)
23 abril	Amb els deixebles d'Emmaús Caminada pel Solsonès amb el Ressuscitat
29 abril-1 maig	Aprendre a dir Adéu (II) Per encarar el repte d'una pèrdua Tònia Cortadellas, metgessa
6-8 maig	Natura i Espiritualitat Les Quatre Estacions: 3. La primavera Per respirar l'alè de la creació seguint els cicles de la Natura
20-22 maig	L'Aplec (per aquells que han completat el cicle de les quatre estacions de <i>Natura & Espiritualitat</i>) Com mantenir la torxa encesa
10-12 juny	Art i Espiritualitat: ikebana en temps d'esclat Art floral japonès, meditació, natura Vicenç Santamaria, monjo (places limitades)

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS
Tel.: 973 480 045 / 649 465 814
www.santuarielmiracle.com
casespi@santuarielmiracle.com
25287 EL MIRACLE (El Solsonès)